

Németh László, az Ipartestületek Országos Szövetségének elnöke

A már megkezdett adózási könnyítést tovább lehetne finomítani

Az Ipartestületek Országos Szövetsége (IPOSZ) idén a kisiparosokat érintő kedvező adózási szabályok ismertetésére, a feketegazdaság elleni eredményesebb fellépésre, a vállalkozások digitalizációjára, a munkaerő-utánpótlásra helyezi a hangsúlyt. Ezért fogadták el a közelmúltban a 2017 legyen a mikro- és kisvállalkozások éve című akciótervet. Németh László, az Ipartestületek Országos Szövetségének elnöke többek között arról nyilatkozott, hogy a kkv szektor tagjai számára milyen pályázatokat kéne kiírni, hogyan kéne megerősíteni a szolgáltatókat, s miként kapcsolódhatnak be a szakképzésbe.

Vegyük sorra a pontokat. A kormány azt hangoztatja, hogy kiemelten fontosnak tartja a kis- és középvállalati szektorral való együttműködést, a kkv-k versenyképességének javulását. Januártól nyolc újabb program indult a Gazdaságfejlesztési és Innovációs Operatív Programon belül, összességében 416 milliárd forint vissza nem térítendő támogatás és további több mint 200 milliárd forint egyéb pénzügyi eszköz áll rendelkezésre. Várhatóan hamarosan elindul a tőkeprogram is. Mit kéne még tenni a kormánynak?

A rendszerváltás óta a mikro-, kis- és középvállalkozók nem kaptak olyan megkülönböztetett figyelmet, mint külföldön, például Németországban. Tehát még tovább kéne javítani a szektor állapotán. Elkülönítve kellene a mikro- és kisvállalkozásoknak ezekből a forrásokból biztosítani. Mégpedig úgy, hogy a pályázatokat annak tudatában írják ki, hogy a legkisebb vállalkozásoknak a legtöbb esetben nem több tízmillió forintra van szükségük, hanem 3-10 millióra, ha csak ekkora mértékben szeretnének beruházni. Tehát lejjebb kéne vinni azokat az

értékeket, amelyek pályázhatók. Amikor az alsó határ 30-50 milliónál kezdődik a pályázatoknál, ezeket a kisvállalkozók képtelenek lehívni.

Az önerő biztosítására gondol?

Pontosan. Nemrég vettem részt egy fórumon, amelyen elhangzott, hogy egy nyugatra dolgozó 8-10 fős faipari cég nem tud hitelhez jutni az önerőhöz, képtelen befejezni a pályázatát, beruházását, s ez a fejlődés akadálya. Ezért olyan garanciaszervezet kellene, amely a kisvállalkozókat úgy támogatja, hogy könnyebben jussanak hitelhez. Hiszen a szektor tagjai nagyon rugalmasak, gyorsan képesek a piacváltásra, de ennek feltétele, hogy időben hitelhez jussanak. Emellett külön kéne választani a termelő szektort és a szolgáltató ipart, mert egyre nagyobb gondot okoz egy szolgáltatás – gondolhatunk a gázszerelőre, festőre és még sorolhatnám – igénybevétele. A szolgáltatók fejlődése is lényeges, ezért nekik is kéne elérhető hitelek nyújtani, pályázatokat kiírni. Hiszen a mikrocégekből lehetnek kis- vagy középvállalkozások. A magyar vállalkozások nagy része mikro- és kisvállalkozás. Ezért kell őket megerősíteni. A szolgáltató szektor számára nagyon kevés pályázatot írnak ki, holott a szolgáltatások szinten tartása szükséges. Erre egy példa: cukrászok, vagy a wellness fürdőknél a fodrászok világszínvonalú szolgáltatásokat nyújtanak a turistáknak is. Magyarországon nagyon fejlesztik a turizmust, egyik húzóágazatunk lehet, de ehhez nélkülözhetetlen, hogy azok a szolgáltatások is fejlődjenek, amelyeket a külföldi turisták igénybe vesznek. Ők már nem tudnak nagyobb kapacitást létrehozni, a teljesítményükön sem tudnak sok esetben javítani, de a szolgáltatásuk színvonalát fenn kell tartani. Tehát ha nagymértékű a fogászati turizmus, akkor tudnak a fogtechnikusok a fogászokkal együtt dolgozni, ha az előbbiek is tudják tartani a színvonalat. És most értünk a másik ponthoz, hogy fel kell készítenünk a kisvállalkozókat a digitalizációra. Ezen a téren meg kell említeni, hogy az IPOSZ-nak széles körű a külföldi partnerhálózata, és ezért már az észak-rajna-vesztfáliai kézműves kamarával előrehaladott tárgyalásokat folytatunk a tapasztalatuk átvételére. Emellett a visegrádi országok társszövetségeivel közösen programot indítanánk arra, hogy felhívjuk a figyelmet az elektronikus megoldásokra, illetve vizsgáljuk ezek kisiparosokra gyakorolt hatását. A csehek például előrehaladottabbak a kisvállalkozások digitalizációjának tekintetében, mint Magyarország. A visegrádi országokkal lévő közös programra pályáznánk, mert szervezetünknek saját anyagi forrása – állami támogatás híján – nincs külön a kisvállalkozások tevékenységének támogatására, de információt tudunk közvetíteni és gazdaságszervezési feladatokat is el tudunk látni. A külföldi partnerekkel több közös pályázatot is be szeretnénk

nyújtani, mert célunk a jó példák átvétele. S itt kell megemlíteni, hogy tíz-tizenkét éven belül jelentős gondok lehetnek a helyi szinten jelenleg még elérhető szolgáltatások nyújtásával, ha nem lesz megfelelő utánpótlás. A rendszerváltás után létrejött vállalkozói réteg fokozatosan elöregedik, és a fiatalok sok esetben nem akarják átvenni a vállalkozást, mert látják, hogy az mennyi gonddal jár. Még mindig nem eléggé csökkentették a kisvállalkozások adminisztrációs terheit. Ezért a fiatalokat nemcsak a szakmai ismeretekre, hanem a vállalkozói szemléletre, a vállalkozás működtetésére is ki kellene képezni – azért is, mert az elkövetkezendő időszakban gondot jelent majd a kisvállalkozások átörökítése.

Holott azt halljuk, csökkentek az adminisztrációs terhek.

Vannak pozitívumok is, de azért azt tudni kell, hogy a mikrovállalkozások székhelyét, telephelyét általában családi házakhoz jelentik be. A kéményseprésre vonatkozó új jogszabályok alapján így ezeknek a vállalkozásoknak kell kifizetniük kéményseprés díját. Ez kis dolognak tűnhet, de számos más ilyen kicsinek tűnő terhet is viselnek a mikro- és kisvállalkozások, melyeknek kitermelése összességében komoly gondot okoz. A vállalkozás vezetője menedzseli a céget, szerzi be az anyagokat, végzi a szakmai irányítást; tehát nincs külön jogász, anyagbeszerző. Olyan sok jogszabályváltozást kell figyelemmel kísérniük, s annyi és olyan adminisztrációs terhet rónak rájuk, melyek indokolatlan mértékű erőforrást vonnak el egy vállalkozás életében a termeléstől. A mikro- és kisvállalkozások képtelenek a jogszabályi és adminisztratív változások napi szintű követésére, nem tudnak minden követelményre figyelni, hiszen azok a valódi vállalkozási tevékenységüktől veszik el az időt. Itt jut nagy szerep az érdekképviselőeknek, amelyek közérthető formában, szelektálva biztosítják a kkv-k számára az információkat, és segíteni tudják őket abban, hogy a törvényes előírásoknak is megfeleljenek. Ehhez viszont az érdekképviselői munka el- és felismerése szükséges az állam részéről, amelyet megfelelően támogatnak – enélkül ugyanis a kkv szektor versenyhátrányba kerül. A mikro- és kisvállalkozások még pályázni sem tudnak külön képzésre, hiszen egy-egy alkalmazottat kéne képezniük, s ezt csak ernyőszervezeteken keresztül tudják megtenni, ha az érdekképviselőek célirányosan nekik szervezik a képzéseket. Ezért olyan ernyőszervezeti pályázatokra is szükség lenne, melyek a vállalkozások versenyképességének megőrzését teszik lehetővé, mivel a kkv-kat fel kell készíteni a kor kihívásaira.

Ez kapcsolódik a digitalizációhoz?

Igen, mert az előbbieken ismertetett okok miatt a mikro- és kisvállalkozások nem tudnak egyesével pályázni, csak egy ernyőszervezet segítségével. Az IPOSZ célja, hogy egy ilyen pályázat keretein belül bevonjuk a mikrovállalkozásokat a digitalizációba, és próbáljuk őket képezni, felkészíteni, hiszen előfordul, hogy az idősebb, de még szakmailag aktív vállalkozók a számítógépet sem tudják kezelni, vagy az építőiparban az e-napló kitöltése is gondot jelent.

Tehát nem csak segélykiáltványt fogalmaztak meg, hanem javaslatokat is tettek a kormánynak annak érdekében, hogy az IPOSZ-on belül programokat tudjanak szervezni a mikro- és kisvállalkozók számára?

Így van; már eddig is próbáltuk behozni a külföldi példákat. Nemrég zárult a Hanza Parlamenttel közösen szervezett, a körforgásos gazdasággal kapcsolatos felkészítő sorozatunk, amelyen meghallgattuk azokat a tapasztalatokat és javaslatokat, hogy miként tervezzék meg a vállalkozások a termékeiket, hogy abból ne keletkezzen újrafeldolgozásra nem alkalmas hulladék. Örömmel tapasztaltuk, hogy Magyarországon nagyon sok kisvállalkozás eleve így gondolkodik. A nemzetgazdasági tárcához eljuttatott javaslataink szintén olyan pontokat tartalmaznak, amelyek a magyar mikro- és kisvállalkozások helyzetbe hozásával hazánk versenyképességének növelésére irányulnak.

Hogyan akarnak eredményesebben fellépni a feketegazdaság ellen? Legutóbb a Földművelésügyi Minisztérium nyilatkozta, hogy az áfacsökkenés mellett már nem éri meg csalni.

A feketegazdaságot teljes mértékben megszüntetni nem lehet, de a gazdaság fehérítéshez valóban szükséges az áfa csökkentése. A jogszabályokat már az európai kisvállalkozói törvény, a „small business act” szerint kellene megalkotni, és a „gondolkodj kicsiben” uniós gondolatot Magyarországon a legkisebbekre kellene átültetni. A mikrovállalkozásokra vonatkozó politikában egyértelműen meg kellene határozni, hogy milyen adminisztratív terhektől mentesülhetnének, és a már megkezdett adózási könnyítést esetükben tovább lehetne finomítani. Ha csökken az adó, akkor az kedvez nekik, munkahelyeket hozhatnak létre, illetve őrizhetnek meg, innovációkat valósíthatnak meg, azaz a XXI. századi megoldásokat vezethetik be a vállalkozás működésébe, amelynek végső soron a lakosság és a többi hazai vállalkozás lesz a haszonélvezője. Javaslatot készítünk ezért a feketén működők kiszűrésére, mert aki nem adózik, az törvénytelen, igazságtalan versenyelőnyt élvez, és azzal nem is lehet tisztességesen versenyezni.

A szakképzésbe is bekapcsolódnak?

A Visegrádi Alap támogatásával két projektet bonyolítottunk le sikeresen a közelmúltban. Az első pályázat keretében felmértük, hogy a négy visegrádi országban miként működik a duális képzés, a második pályázat révén pedig négy szakmai területen – fém-, üveg-, asztalos- és építőipar – tevékenykedő képzőintézmények és szakemberek tapasztalatcseréjét szerveztük meg. Ezáltal az IPOSZ megteremtette annak alapját, hogy ezek a további pályázatok keretében diákcseraprogramokat valósíthassanak meg a négy ország között. A Visegrádi Alappal kialakított együttműködésünk új szintjét a már említett digitalizáció témakörében szeretnénk folytatni, hiszen aki ebből kimarad, az véglegesen lemarad. Ennek elkerülése érdekében a magyar családi, mikro- és kisvállalkozások legnagyobb érdekképviselőeként az IPOSZ számít

Képviselni kell a magyar kisipart is

Írta: Medveczky Attila

2017. május 08. hétfő, 12:40 -

mind a kormányzat, mind tagsági bázisunk, mind pedig a társadalom támogatására.

Medveczky Attila